

סוכר וקין בו

ב חיפה, עסקו פועלי הנמל בפריקת מטען סוכר מבטן אוניה. הותקפו עלידי להקות דבורים, נמלטו מן ה' מחסנים בבהלה וסרכו להמשיך במלאכה. חזרו לעבודתם רק בשעות הערב, אחרי שהוסבר להם כי הדבורים ישנות ב' לילה.

חיים חדשים

ב לונדון, בפעם הראשונה בתולדות ההיסטוריה הרפואית, כרעה אשה בת 75 ללדת, מתה בשעת הלידה.

על ראש הנהג בווערת הקרחת

ב בירות, לבנון, נקטה המשטרה המקומית בצעד חדש נגד עברייני תנועה, הביאה כל עברייני שנתפס ל' תחנת המשטרה, שם גולח שיער ראשו.

סטריפטויז חנינם

ב חיפה, בעת הצגת הסרט קודו המרגנית, בו מופיעה בריג'ט בארדו ברקודי התפשטות, החלו הצופים ל' התפשט גם הם, אחרי שמיווג האויר באולם התקלקל, קיבלו בצאתם את דמי הכרטיס חזרה.

אזרח רוצה לדעת

ב קלמון, ארצות-הברית, נקנסו שני אורחים, אחרי שהמשטרה גילתה כי השניים הציבו בדיוק לפני מארב שוטרי תנועה שלט: "זהירות, מלכודת!"

מספר המזוג

ב כפריסבא, אחרי שאחוז צירי לידה את מרים אהרון, 42, הובלה היולדת לבית-החולים במונית שמספרה 13'13, ילדה בדרך זוג תאומים.

שיא עולמי

ב וורשה, פולין, הפסקה תחרות שחיה בינלאומית, לאחר שאחד ה' צופים השליך תוך לצון כריש לתוך בריכת-השחיה.

עזי זהבה!

ב נאנסי, צרפת, החליטה נערה בת 22 כי היא זאן דארק, העלתה את עצמה על המוקד עד צאת נשמתה.

ערמומיות

ב תל-אביב, התלונן האורח י. כ., מרחיב ליונסקי, כי שכנתו, הגרה בבית ממול, צילמה אותו ממרפסת דירתה, שעה שהחלה בדירתו עירום.

פצצת זמן

ב לונדון, זכה האורח אלן וסט ב' תביעת גירושין, לאחר שהוכיח כי אשתו הכניסה פתק אל תוך קופסת השוקולד שנשא מתוך דירתו, עליו היה רשום: "האדם הזה הוא נשוי."

הסנדרר הזוך יחף

ב ים-התיכון, שט האדמירל מרקו קלאמאי, מפקד בית-הספר הימי של הצי האיטלקי, בספינת טיול פרטית, נסחב למים עלידי גל שהציף את ה' ספינה, טבע מאחר שלא ידע לשחות.

שוד ושבר

ב תל-אביב, רדף קצין משטרה בלבוש אזרחי אחר שודד, שניסה לבצע שוד מוזיני בקולנוע צפון, נתפס עלידי אורחים שחשבו כי הוא השודד, היכוהו מכות נאמנות.

אלוף החקירות של ישראל מגלה כיצד יצא לתפוס פושע תעלומת השודד שלא

הכניסות, דלתות וחלונות, הגישה למקום וסביבתם הקרובה.

בינתיים התחלנו במערכה בחזית אחרת לגמרי. ידענו שהגיעו אלינו אמרו שצוברי מתכונן לברוח מהארץ ולהגיע לקנדה, בעזרת קרובי משפחתו, הנמצאים שם. דאגנו להעביר לחוגי העולם התחתון ולמשפחתו את הידיעה שהמשטרה תשמש מאד אם צוברי יצליח לעזוב את הארץ. הסכנו שהמשטרה תהיה מרוצה מהעובדה שהיא נפטרה אחת ולתמיד מפושע מועד.

בעת ובעונה אחת, הצליח פרנקנטאל להשיג הישג נוסף: הוא מצא מודיע, איש העולם התחתון, שפגש את צוברי אחרי הבריחה מהכלא. ואף הספיק לתכנן את התפרצות לחנות של צורף בפתח-תקווה. אותו מודיע ידע גם היכן לן צוברי בשני הלילות הראשונים לבריחתו.

התחלנו בהתקפה היקפית. החלטנו לצמצם קודם כל את מספר מקומות המחבוא האפשריים. עשינו זאת בדרך פשוטה מאד: בלילה ערכנו חיפושי-פתע בשנים מתוך שלושת המקומות בתל-אביב. עלידי כך, "שרפנו" אותם. לא היה עוד שום סיכוי שצוברי

חזרתי למדור-הבילוש ברחוב השחר, תל-אביב, וניגשתי מיד לבחירת שבעת אנשי הצוות. ביניהם היו, כמוכון, גם שני סמלי הבכירים, מנשה ברדיין ודוד ליבוביץ (שנאסרו אחר-כך יחד אתי, לפני שנה). סמל שלישי, שנבחר לעבודה, אחד מסמלי הטובים ביותר במשרת עדיין במשטרה (ואני מקווה שפרסום שמו לא יפריע לו להמשיך לשרת בה גם להבא): סמל א' שמעון פרנקנטאל. הוא היה אחד מסמלי-המודיעין הטובים ביותר, שעבדו אתי במשרת-ישראל.

כל אנשי החוליה הכירו היטב את הפושע רפאל צוברי. ידענו את שיטות-עבודתו, את אנשי-הכנופיה איתה היה פועל, את משפחתו ואת חוליות-הקשר המקשרות בינו ובין ה' עולמם התחתון.

ידענו כמוכון גם את הכלל הראשון המשמש

לפני ימים אחדים ישבתי במשרדי וקראתי את מאמרו של מי שהיה קצין האינטליגנציה הבריטי, רוברט פאביאן, בעל טור קבוע בדיילי אקספרס הלונדוני. המאמר דן בדרכים לביעור כנופיות-הנוער בלונדון, בעיה שהיא אקטואלית מאד גם בישראל. צלצול הטלפון הפסיק את קריאתי. על הקו היה עורך העולם הזה: "מה דעתך על בריחתו של אליהו חזרא?"

שאלת העורך עוררה בי מחשבות רבות. בתקופת עשרים השנים האחרונות, רדפתי אחרי פושעים רבים וביניהם גם פושעים שברחו ממעצר חוקי. רדפתי אחרי פושעים ערבים ואחרי פושעים יהודים, בזמן ממשלה המנדט ובזמן כהונתה של ממשלת ישראל.

חוליה למשימה מיוחדת

ב אחר הימים בקיץ 1953, בהיותי ראש מדור-הבילוש במחוז תל-אביב, קיבלנו ידיעה שרפאל צוברי, אחד העבריינים המפורסמים, המסוכנים והנועזים ביותר בארץ, ניצל את רשלנותו של תורן בית-הכלא בפתח-תקווה, עלה על חימת בית-הסוהר וברח. כל המשטרה גויסה לתפיסת הפושע. נקראתי מיד לראש אגף-החקירות במטה

יתחבא במקום שהמשטרה יודעת על קיומו, ושהיא יכולה להגיע אליו בכל רגע.

המודיע של פרנקנטאל היה פעיל מאד בבוקר הודיע לנו שבליה השלישי לבריחה מתכונן צוברי לבצע את ההתפרצות בפתח תקווה. הידיעות שברשימו היו טובות: הוא הצביע על החנות, בה היתה צריכה להיערך ההתפרצות.

את ההתפרצות רצה צוברי לבצע בעזרת שלושה אנשים. לפי התוכנית היתה הכנופיה צריכה לבוא למקום-הפושע במונית, שתחכה לה בקרבת מקום ותחזור לחנות, לפי סימן שתקבל בתום העבודה.

החנות נמצאת בפסג החדש של פתח תקווה. לבית היו מספר כניסות. עובדה ש' הקלה כמוכון על מלאכת הפושעים והקשתה על מלאכתנו. ידענו שהפורצים יהיו מור ינים וידענו גם שבקרוב שעלול להתפתח, הסיכויים הם שחיים בדרך כלל. יכול להיירג פושע, ממש כשם שכדור-אקדח יכול גם לפגוע בשוטר.

מארב בחנות הצורף

הגעתי לחנותו של הצורף לפנות הערב, יחד עם סמל פרנקנטאל. ניסיתי לא לעורר תשומת-לב מיוחדת ונכנסתי ל' חנות כלקות רגיל, הרוצה לרכוש שעין.

כשהצורף ניגש אלי הוצאתי מכיסי את ועודת-הקצין והצגתי את עצמי כמנסה ל' דירתו של הצורף, שהיתה סמוכה לחנות. סיפרתי לצורף הנדהם: "הלילה עומדים לפרוץ לחנות", והסברתי לו מהי תוכניתנו.

לפי התוכנית היו צריכים שלושה שוטרים, בפקודי, ללון בתוך החנות, כשאנחנו סגורים במחוז באמצעי הבטחון הרגילים של הצורף. שאר אנשי החוליה יחכו בחוץ בתצפית. על מנת להמתין למה שעתידי להתרחש ולעזור לנו בעת הצורך.

הצורף הסכים כמוכון. נשארתי בחנות ר' חיכיתי לפרנקנטאל, שהלך לקרוא לשני

נר לרגליהם של כל אלה שברחו ושיבחרו מבית-הסוהר: הבורח לא יתקשר לעולם, בימים הראשונים, עם בני משפחתו. הוא יודע שבית-המשפחה יהיה תמיד המקום הראשון עליו יפקחו אנשי-המשטרה הרודפים אחריו.

את המגע הראשון בינו לבין העבריינים בחוץ, יקים הבורח באמצעות סוהרים ברכוש גנוב, אתם היה בא בקשרי מסחר לפני מאסרו. את מקום המחבוא, יספק לו אלה שהיו מספקים מקומות-סתר לרכוש הגנוב, לפני מכירתו.

בהתאם לכך, חילקתי את החוליה לשלוש חוליות-מטרה: סמל ליבוביץ, יחד עם שני שוטרים אחרים, איתר את בית המשפחה ועקב אחרי אשתו, אחיותיו ואחיו. סמל ברדיין, בעזרת שני שוטרים, איתר את סוהרי הרכוש הגנוב, שהיו עובדים עם צוברי לפני מאסרו ובדק את מקומות ה' מחבוא, בהם היה משתמש. סמל פרנקנטאל ואני התחלנו לטפל במציאת מודיעים, על מנת לקרובם לצוברי המתחבא, ולהגיע דרכם למקום מחבואו.

כיום חבר מערכת העולם הזה וכתבה לעניני פליטים ומשטרה.

הארצי, ישרון שיף. נכנסתי לחדרו, בקומה השניה של בנין המטה הארצי בתל-אביב. הוא קיבל אותי בלבביות, כשהיון אבהי על פניו: "שב, שטינברג", אמר לי.

שיף היה מעשי מאד: "כמה אנשים אתה יכול להוציא מהמדור שלך, מבלי לפגוע בעבודה השוטפת, כדי להצמידם לעבודה מיוחדת?"

אחרי רהור קל, עניתי: "שבעה אנשים, אדוני".

שיף רצה לדעת יותר: "יש גם מי שיכול למלא את מקומך, למשך תקופה מסוימת?"

"אין ספק, אדוני. אפשר".

עד מהרה הבנתי את פשר הישחה המוזרה.

שיף פקד עלי לקחת שבעה מטובי אנשי, לעמוד בראשם ולהתמסר יומם ולילה לחי פושעים אחרי צוברי.

"אני רוצה לראות את צוברי, תוך שבוע ימים, במשרדי", אמר שיף בטון פסקני, שאין אחריו שום ערעור.

שיף, שלמד להכיר היטב את הדמויות הידועות בעולם התחתון ולמד להכיר מקרוב את נוהלי של עולם זה, ידע מה שהוא אומר. היה לנו עסק עם איש זווין, ואמין. לצוברי היו ידידים רבים ושרשים עמוקים בעולם התחתון בישראל.

שבעה ימים היו הזמן הארוך ביותר ש' יכולנו לחכות עד למעצרו של צוברי. אם יעברו שבעת הימים מבלי שנצליח לשים עליו יד, אין ספק שלא נצליח ע'ד לעצרו.

ארבע הנחיות

ע' ד מנת להצליח ברדיפה אחרי פושע מועד, יש למלא אחר ארבעה תנאים ראשונים:

- הכרה מקרוב של חוג ידידיו של ה' פושע הנמלט,
- קשירת קשרים אמיצים והקמת מעגל מודיעים מקרב העולם התחתון, המקיבוני של הפושע,
- סודיות הפעולה כולה,
- צוות אנשים מאומנים ונאמנים לפעולה.